

ПРОТОКОЛ

№ 21916

гр. София, 30.11.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 102-РИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ

при участието на секретаря ЙОРДАНА П. ТАШЕВА
и прокурора И. В. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от НИКОЛАЙ Б. ВАСИЛЕВ Частно наказателно дело № 20231110214765 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 12:00 часа се явиха:

СЪДЪТ се оттегли на тайно съвещание, и след неговото приключване намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Производството по делото е по чл.65 от НПК и съдът е сезиран с писмена **молба** от адв. И. П., който е упълномощен защитник на Ф. Г. Г., който е със статус на **обвиняемо лице** по досъдебното производство № 334/2023г. по описа на СлО – СГП, прок. преп. № 28339/2023г. на СРП.

Искането се поддържа от страна на адв. П. в рамките на съдебните прения, с изложени там подробни аргументи, свързани с обосновката на така депозираното искане. В лична защита и в последна дума обв. Ф. Г. поддържа становището на своя защитник, като моли мярката за неотклонение да бъде променена.

Прокурорът, в лицето на наблюдаващия прокурор, е на обратното становище, а именно – че не са налице основания за промяна на мярката за неотклонение на обвиняемото лице Ф. Г. Г..

Установя се от съдебният състав, че с постановление от 10.08.2023г. Ф. Г. Г. е **привлечен** към наказателна отговорност за извършване на престъпление по чл.152, ал.1, т.2 вр. чл.26, ал.1 вр чл.63, ал.1, т.3 от НК, като продължаваното престъпление е реализирано с три деяния. Престъплението се наказва с наказание „лишаване от свобода”.

В рамките на досъдебното производство са разпитвани доста свидетели, назначени са експертизи, провеждано е разпознаване, като двама свидетели – Г. Г. и З. С., са депозирали декларации, представени по настоящото дело, че отказват да свидетелстват по делото.

На следващо място, справка за съдимост сочи, че обв. Ф. Г. не е осъждан до настоящия момент.

Установено е, че същият пребивава на съответен адрес, известен е на органите на МВР, с установена самоличност е.

От заключението на назначената по делото СМЕПД става ясно, че няма медицински причини, които да пречат мярката за неотклонение да се изпълнява в условията на арест (л.44 от съд. дело).

Това е накратко събраната документация и установените в настоящото производство факти и те водят до следните изводи:

Налице е привличане на непълнолетния Ф. Г. Г. за престъпление, извършено при условията на продължавано такова, за което се предвижда наказание „лишаване от свобода”.

Опасност от извършване на престъпление към настоящия момент не може да бъде установена, с оглед данните за чистото съдебно минало на обвиняемия, т. к. в производството по чл.65 от НПК, освен обстоятелства за тежестта на обвинението, следва да съобразяват и други обстоятелства, свързани и с личността на самия обвиняем. Формално лицето би следвало да бъде третирано като такова, което не представлява реална опасност от извършване на престъпление, доколкото характеристиките на конкретното престъпление могат да бъдат обект на преценка само при първоначално вземане на мярка. Единственото, което е установено при разследването, е водене на преписка в СРП за упражнявано насилие върху бабата на лицето (З. С.), която е изпратена за налагане на възпитателна мярка по ЗБППМН, което би могло да послужи като извод за наличието на *лоши характеристикни данни* за лицето.

Опасност от укриване на обвиняемото лице няма, доколкото действия по укриване обвиняемият не е предприел и няма данни да го е направил.

В рамките на срока, който е максимално предвиден за пет месеца, е и настоящото задържане на обвиняемото лице. Тези срокове не са изтекли и няма здравословна причина, поради която мярката за неотклонение да не се изпълнява.

Съдебният състав счита, че мярката „домашен арест” не би могла да бъде определена, не само заради липсата на такава в закона по отношение на непълнолетни, но и с оглед този установен конфликт между обвиняемия и роднините му, а и с оглед отношенията на жертвата на престъплението и самия обвиняем.

Мярка „парична гаранция” също не би могла да бъде взета, дори и законът да я предвиждаше за непълнолетни, поради липсата на материално и финансово състояние, доколкото обвиняемият е непълнолетно лице, а мярката „надзор от родител” не може да бъде взета, т. к. бащата не упражнява контрол върху своето отроче и това е очевидно на фона на насилието върху баба му и престъпното действие спрямо майка му.

Според съдебният състав, видно от случая на насилие върху баба му, и мярка „Надзор на инспектор от „Детска педагогическа стая”” също е неподходяща мярка, т. к. инспекторът не би могъл да осъществи каквито и да е било контролни функции върху поведението на обвиняемия, а тези два случая *направо опровергават* процесуалните му възможности.

Съставът на първата инстанция не може да наложи нито една от алтернативните мерки, които да са по-леки, и да са предвидени в особените правила относно делата срещу непълнолетните, като изобщо не може да се коментира мярката „Настаняване във възпитателно заведение”, т. к. обвиняемият не е настаняван там.

При така стеклите се обстоятелства, обвиняемият не може да остане без мярка за неотклонение с оглед характеристиките и механизма на извършване на процесното престъпление, а алтернативни и по-леки мерки в случая не са възможни, и затова молбата на адв. П. следва да се отхвърли.

При последващ съдебен контрол, каквото е настоящото производство, характеристиките на престъплението биха могли да бъдат преценявани наред с други обстоятелства. Поради тази причина, единствената мярка, с оглед конкретиката на казуса, се явява мярката за неотклонение „задържане под стража”, т. к. нито семейната среда предполага контрол на родителя, след като лицето упражнява насилие над баба си, за което има данни за друга висяща преписката, която прокуратурата е изпратила на МКБППМН, нито другите две мерки биха могли да въздействат по някакъв начин върху обвиняемото лице.

Поради тази причина съдебният състав счита, че няма друга процесуална възможност освен **да остави наложената** мярка за неотклонение и в тази връзка следва да се напомни на наблюдаващия прокурор, че делата с непълнолетни лица, особено задържани такива, следва да бъдат разследвани и приключвани в рамките на разумните срокове (чл.22, ал.3, предл.2 от НПК), като съдебният състав изразява „известен скептицизъм” по отношение на „ентузиазираното желание” на защитника да прави нови доказателствени искания, което само ще забави още повече наказателното производство и „няма да срещне нужния отклик” в лицето на държавното обвинение.

По тези съображения и на осн. **чл.65, ал.4 – ал.7 от НПК, СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на адв. И. П., защитник на *Ф. Г. Г. с ЕГН: ******, който е **обвиняем** по досъдебно производство № 334/2023г. по описа на СлО – СГП, прок. преп. № 28339/2023г. на СРП, за **изменение на мярката му за неотклонение от „Задържане под стража” в по-лека.**

Определението *може да се оспори с частна жалба и/или частен протест в тридневен срок* от днес пред **въззивния съд** – Софийски градски съд, като в случай на оспорване **НАСРОЧВА ДЕЛОТО** за **разглеждане** пред СГС на **07.12.2023г. от 10:00 часа**, за когато страните са уведомени и се считат за редовно призовани, като обвиняемият да се осигури от Началника на Ареста за целите на евентуално въззивно производство.

УКАЗВА на наблюдаващия прокурор, че следва да бъдат спазени разпоредбите на чл.22, ал.3, предл.2 от НПК по отношение на този род наказателни производства.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на Началника на Ареста при НСлСл – за сведение за изпълнение.

ПРЕПИС от определението, след влизане в сила, *да се изпрати на органите на досъдебното производство* – за сведение.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____

Секретар: _____